

at det paataenkes netop gennem disse Organisationer at danne Forsikringsselskaber, men naar de staa saaledes som Forsikringsselskaber over for Arbejdsgiverne, tror jeg ikke, det vil være rigtigt tillige at give dem Adgang til at vælge Medlemmer af Arbejdsraadet. Jeg mener saaledes, at man kan være fuldt betrygget ved at lægge Valget af disse Medlemmer i Indenrigsministerens Haand og overlade til Ministeriet til enhver Tid at søge Raad med Hensyn til Valget af disse Personer, hvor man finder det rettest, uden at det vil være nødvendigt at optage nogen Bestemmelse derom i Lovforslaget.

Goos: Mine Betragtninger med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag faldt i alt væsentligt sammen med, hvad den højtærede Minister har sagt, og jeg kan derfor være kort. — Med Hensyn til de af det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds (Fussing) stillede Ændringstorslag, mener jeg ogsaa at kunne tilraade Tinget at vedtage den Række af Ændringsforslag, som den højtærede Minister i Begyndelsen af sit Foredrag udtalte, han mente at kunne tiltræde. Jeg betragter nemlig disse væsentlig som redaktionelle og tror ogsaa, at de ere det. Jeg maa dog tage et Forbehold med Hensyn til det Forslag, som gaar ud paa at udslutte Navnet „Arbejdsraad“ af Loven. Jeg mener nemlig ikke, at der egentlig er Anledning til at gaa saastrengt i Rette med dette Navn, fordi det ikke ganske svarer til, ikke ganske dækker over Raadets Funktioner, men kan siges at række noget videre. Sagen er nemlig, at ved alle Benævnelser, alle Betegnelser i Lovgivningen, Videnskaben o. s. v., er man paa det rene med, at det kan i Reglen ikke naas ved noget som helst Navn — naar det skal være nogenlunde kort —, at det bliver absolut kongruent med det Indhold, der lægges deri. Paa dette Omraade have vi ogsaa Eksempel paa, at man paa lignende Maade har anvendt et Udtryk, nemlig „Arbejdsinspektører“ — de bleve jo senere afløste af Fabriksinspektører — uagtet disse Arbejdsinspektører slet ikke havde med Arbejdet i Almindelighed at gøre, men kun med Tilsynet i en bestemt Retning. Jeg betragter det imidlertid som underordnet og skal heller ikke gøre nogen særlig Indvending, jeg synes ikke, det er noget at strides om, jeg forundrer mig mest over, at det ærede Medlem har anset det for Umagen værd at rejse Spørgsmaalet derom. Efter det ærede Medlems Forslag vil Raadet blive navnløst i Loven,

det maatte vel ikke forhindre Raadet i selv at vælge sig et Navn, for et Navn maa det have, naar det træder ud i Livet. Saaledes som den højtærede Minister udtalte sig, kunde han tiltræde disse Forslag under den Forudsætning, at man inden 3dje Behandling valgte et Navn, da det heller ikke godt efter hans Mening kunde fremtræde som navnløst. Han foreslog „Arbejderforsikringsraad“. Det er noget langt, men ganske vist mere korrekt. Jeg kan altsaa tiltræde Forslaget under den Forudsætning, at vi se at finde et Navn inden 3dje Behandling.

Med Hensyn til de andre Forslag, som den højtærede Minister fraraadede at tiltræde, maa jeg ogsaa slutte mig dertil. Det første gaar jo ud paa at stryge den Grænse, som er sat med de 1800 Kr. saaledes, at naar den paagældende havde en Løn ud over dette, var han ikke med i Forsikringen. Jeg anser det for nødvendigt at have en Grænse; jeg indrømmer, at en saadan altid er positiv, men en Grænse er nødvendig, fordi det er Meningen, at kun de skulle være forsikrede, som tage Del i den teknisk-mekaniske Del af Virksomheden paa denne mere uselvstændige Maade, altsaa Arbejderne, Meningen er ikke at tage dem med, der f. Eks. have Tilsynet fra et højere Stade og altsaa have langt højere Løn. Hvorledes man nu vil sætte Grænsen her, er rent positivt, om man skal gaa til 2,000 eller 2,400 Kr., derpaa kommer det naturligvis ikke an, og det er muligt, at man i den Henseende inden 3dje Behandling kan finde en for alle tilfredsstillende Grænse; men saaledes som det foreligger her, med Udslettelse af enhver Grænse, tror jeg ikke, det gaar an, og derfor kan jeg ikke anbefale det.

Hvad Udslettelsen af 3dje Stykke i § 3 angaar, da tror jeg i Tilslutning til, hvad den ærede Minister udtalte, at det ærede Medlem vist ser fejl paa, hvad Meningen er. Dette Forslag er i god Overensstemmelse med hele Lovforslagets Tanke, nemlig, at Arbejdsgiveren har Forsikringspligt, og det har han ikke blot i den Forstand, at han betaler, men at han træder i personligt Forhold til Arbejderne; han har købt deres Arbejdskraft og er Arbejdets Leder. Kun i den Forstand skal „Arbejdsgiver“ forstaaes, og derfor sige vi, at den Husbond, der lejer et Damptærskværk og overlader Ejeren af dette nogle Folk, er ikke Arbejdsgiver i Lovens Forstand, men derimod er Entreprenøren for Damptærskværket; der faar Arbejdere overladt, Arbejdsgiver. Den faste Husbond køber, som